

Előfizetés:

Egész évre . . . . . 4 ft.
Fél évre . . . . . 2 „
Negyed évre . . . . . 1 „
Egyes szám . . . . . 10 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre beküldött előfizetése 3 ft.

Szerkesztő és kiadó hivatal: Főutca 4. szám, hova az előfizetési pénzek és kéziratok küldendők.

SÁRRÉT.

(Előbb: „Biharmegyei községi értesítő.”)

TÁRSADALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A NÉP-NEVELÉSI ÉRDEKEK ELŐMOZDÍTÁSÁNAK KÖZLÖNYE.]

M megjelenik minden vasárnap.

Hirdetési díjak:

4 hasábos petit sor egy-szeri hirdetésnél 4 kr.
többszörinél 3 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetések felette kedvezően eszközölhetők.

Nyílt-tér

soronként 15 kr.
Bélyeg díj minden egyes beíratásért 30 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: VASS JENŐ.

Előfizetéseket

a „SÁRRÉT“ aprill – juniusi év-negyedére folyvást elfogadunk, s kérjük eddigi előfizetőinket, — kiknek megrendeléseik e hó végével lejár — hogy ez irányban mielőbb intézkedni sziveskedjenek, nehogy a késedelem által zavar támadjon.

Előfizethetni: 1 fital legkönyebben postai 5 kros utalványon. Teljes számu példányokkal a folyó évnegyedről még szolgálhatunk.

a kiadóhivatal.

Segélyt az árviz áldozatainak!

Fájdalmas jajkiáltások zajgó hangjai rezgik át a levegőt.

A haza teste sebezve mélyen a pusztító elem kéréshetelen keze által.

Az árviz dulásai diadalmaszkodnak szerte a hazában, letarolva a szívek sovárgó reményeit; a magyar gazda lehajtott fővel, busongó kebellet tekint végig évi fáradozásainak széthullt romjain, a pusztító elem bőszi rohanással sodorja egymásután a munkás verejték alkotásait, magába temeti a kikelet idő előtt elhervadt virágait, — a megsemmisülés tátongó örvénye-összeesap a kecsgetető jövő remény oszlopa felett, s a hazafiúi kebel a sokszoros teher sulya alatt, már, már, megtörni készül.

A hon térei mindenfelé, s maga az ország szíve a legmegdöbbenőbb pusztulás drámai alakját ölték magukra, — ezer meg ezer hajlék nélkül maradt család kiált szétzüllötten segély után, — kiüzetve a csendes tüzhely mellől.

A hatalmas ellen évekre menő hangszorgalom műveit, reménytelit vétéseket, gyártelepeket, raktárakat, hajlékokat — melyek talán egyetlen menhelyét képezték az üldözötteknek — rombolt szét, roskasztott össze, s nem kimélé a gazdagok palotáit sem, megrázta, ingatta azokat is.

A fővárosban a kereset, élelem és menhely nélkül maradt munkás osz-

tály a legirtóztatóbb nyomornak kitéve elveszté mindenét, s rémülten barangol ide stova egy darab kenyér után; vidéken a szegény földműves kétségbeesetten tördeli kezéit a jövő felett.

Jaj! szó és segély kiáltástól hullámszik a légkör; s a csipős tavaszi szellő halotti nótáját sikitja egy ujjab év reményeinek!

„Rég veri már a magyart a teremtő“

önkéntelen eszünkbe juttatja e helyzet szomorú képe a költő szavait: s nem is csoda, ha mindannyian reményvesztett, lecsüggedt fővel állunk anyagi létünk rettenő fejfájánál.

Segélyt! azért, — ki teheti, enyhítse emberbaráti adományával az árviz áldozatainak szörnyű helyzetét! adjon pénzt, vagy bármit: „cseppekből lesz a tenger“, parányonként összegyűlt adományok ezerek értékére nőnek, s a csapás enyhítve leend.

Gyakorolja kiki tehetsége szerint az emberbaráti érzés e legszebb kötelességét. Polgártársak! ne szünjünk meg a d a k o z n i, adakoztunk mentől számosabban! s felebarátainkat megmentenünk sikerülni fog. *)

Viszhang.

Mi lesz a színészetből?

Társadalmi s nemzeti bajaink ezer változatai között kétségkívül megdöbbenőleg szomorú körülmény, hogy színészetünk nemzeti nyelvünknek s úgy szellemi mint erkölcsi műveltségünknek ezen hatalmas támasza, apólója, országszerte pang.

Nem vagyok pessimista, ki minden csekélységben óriás veszedelmet vél felfedezni, de annyira optimista sem, hogy e baj óriási nagyságát kicsinyítő szemüvegen nézzem s ne tudjam képzelni következményeinek horderejét. De nem is tehet másképen senki

*) Bárminemű szives adakozásokat a „Sárrét“ szerkesztősége továbbra is elfogad, s nyilvánosan nyugtázza szigorú felelősség terhe alatt rendeltetése helyére eljuttat. Szerk.

ki a színművészet hatásának s hivatásának tudatában van.

Hogy társadalmunk úgy szellemileg, mint erkölcsileg szemmeláthatólag süllyed — az ma már nem kétséges, s annyira szomorú, hogy jobbaink szívet kétségbeesés foglalja el a jövő felől s önkénytelen gondol a honfi a költőre, ki az „öngyilkos nemzet“ sirja felett zokog.

Hazánk politikailag s finanziaáliter tönkre téve. Az elmúlt szomorú évek s a rossz gazdálkodás összehatása alatt az állam hajója megfeneklett a deficit hullamaiban s a kormány habár teljes jóakarattal s szent hazafissággal igyekeznék is a bajt elhárítani, isten tudja, fog-e az sikerülni? Ehez jött az elmúlt évek mindenféle csapása, melylyel a sors e szegény nemzetet sújtotta. Rozsda, cholera, árviz — stb. oda vitték a nemzetet, hogy most koldusszegényen várja a holnapot, melyről senki sem tudja: jót hoz-e vagy roszt? Ily körülmények közt nem csoda, ha a nemzeti közszellem hanyatlóban, ha a hazafisság áruczik s az önzés, a megélhetés kétségbeesése az erkölcsi süjdedést vonták maguk után.

S mit mondjunk a nemzeti nyelvről? azt mindenki tudja, hogy a germanizáció áramlata sokkal veszélyesebben harapódzott be a társadalom rétegeibe, semhogy rettegni ne kelene a megmételtyezés veszélyétől. Fővárosunk, az ország szíve, nagyobb városaink közhelyei, vendéglői, a kereskedelem, a vasutak még most is nagyobb részben s országszerte a divatnajtók nem megvetendő számu csoportja oly ékesen beszél a német nyelvet szeltire, mintha Magyarország csakugyan (bécsei ohaj szerint) osztrák provincia volna.

Az erkölcsi műveltség süjdedben, a nemzeti nyelv elhanyagolva s a színészet országszerte pang.

Pedig nem mondhatja senki, hogy színházaink valami óriási számban épültek volna, hogy szintársulataink hemzsegnének. Hiszen egy oly város-

nak, mint Debreczen, Arad stb. talán csak nem sok egy állandó színház? midőn külföldön felényi városok is egész kényellel tartják fel színházait. És a közöny mégis általános. Maga a nemzeti színház fenntartása országos segélyre szorul, nagyobb városaink állandó színházai konganak az ürességtől, a vándor színtársulatok pedig füres zsebbel s kétségbeesve kénytelenek egyik városból a másikba (mint közelebb Szabó Antal színtársulata B.-Ujfaluból) *) vándorolni, s tengetni a léte, úgy a hogy lehet.

Valóban szomorú jelenség. Épen akkor ily országos közöny, midőn a színészet hatása leginkább ráférne a nemzetre, midőn nemzeti közszellem és nyelv hanyatlóban, idegen áramlattól megfélélyezve. Ne igyekezzék senki menteni e szomorú pangását a lelkesültségnek, az általános szegénység nem lehet ok akkor, midőn egymást érik a pompa fényében sütkérező bálók, s csakugy röptül a selyem és a csipke, mint ha a bőség szartját öntené a sors a nemzet elé. Exempla docent. Ne menjünk messze, ott van Ujfalú. Szinte országos hirre jutott azon

*) Talán Sz. A. ez uttal nem épen? Szerk.

*) A t. cikkirő talán némileg tulszigoruan ítel épen B.-Ujfalura nézve? mert jöllehet egyik másik lap hasábjain — honnan valószínűleg adatait meríté — némely részrehajló levelező — endkivül fényűzőnek tünteté is fel idei bajjainkat, de azok a valóságban nem voltak egészen olyanok, hogy elítélésre okul szolgálhattak volna. Sz. A. színtársulata pedig daczára a helyi közlekedési nehézségeknek is, a jelen viszonyokhoz mért elég pártolásnak örvendett elanynyira, hogy épen ez okból még az ószszel ismét viszatérni szándékozik. Szerk.

TARCZA.

Haza felé.

Rajz diákélcetmből.

— 1874 december 17. —

(Vége.)

Valami kedélyes a gőzsnél a várokozás. A zsvajban, a külömbféle emberek között az ismerősökkel találkozás, a baráti kéz, a baráti pohár, mind oly lélekűdtőleg hat az utasra, hát még ha az utas diák, s megyen — hazafele! Nem is haragszik ilyenkor, hiába rossz, irgalmatlanul a karcsos, mert hát nem azt nézi: milyet? csak azt, hogy bort iszik. Ilyenformát gondoltam, míg Kari pajtás jegyet váltani volt, s mi több ösmerősökkel üritettük a bucsupoharat.

Az én Kari pajtásom igen feledékeny ember. Jó fin, azt meg kell adni, de feledékeny. Most is mit tesz? Rá parancsolunk hogy második helyre váltson jegyet, s elfelejti — és vált harmadikra. Mondanom sem kell, hogy nagyon haragudtunk, s csak akkor bocsátottunk meg Kari pajtásnak, midőn a vagonban gallérköpenye alól egy tele palaczkot húzott elő, mely — mint monda raadás volt a jegyre.

— Hogyhog? kérdé egy öreg ur, ki makra tajtpipából eregeté a bodor füstöt.

— Hát jó ember az a német, kértem, oszt adott. A passasérek nevettek, az öreg ur pedig fogai közül morogta, hogy „ne tréfálj öcsém“, s nem szóllott vala többet egy árva kukkot sem.

fényűzés, mely az idén az újfalni bálókát jellemezte s Szabó Antal részvétlány miatt kénytelen más színpadot keresni. Pedig Ujfalú haladni szerető kis város, mely tud lelkesülni a szépiért és nemesért. *) Az idők jelez. Nem az általános szegénység, hanem a közszellem hanyatlásának kifolyása.

És aztán, mi lesz ebből?

A színészet belértékének hanyatlása, majd a színtársulatok teljes szétzülése.

Ha pedig ez bekövetkezik (pedig ha valamiképen nem lesz segítve a dolgon, okvetlen bekövetkezik), akkor aztán beszélhetünk a nemzeti felvirágzás jövőjéről. Azon nemzetnek, mely nemzeti színészetét képes veszni hagyni, nincs joga reményleni a feltámadást.

Gondolkozást érdemel ez de nagyon. Lehetetlen, hogy országunk sorsa intézőinek figyelmét kikerülje. Nem szabad kikerülni. Segíteni kell a dolgon minden áron. Vagy a kormány, vagy a városok által, vagy bármiképen — de segíteni kell. Mert nemcsak, hogy szegény lesz a nemzet, ha színtársulatait veszni hagyja, szegény a városra, melynek állandó színháza zárva lesz: hanem hatása be fog következni okvetlen. Ezen hatás pedig a közszellem még inkább alább süjvedése s a nemzeti nyelv végromlása lesz. A mitől minket az isten óvjon!

Gondolkozzanak a dolgon azok, kik hivatva vannak a nemzet bajain — segíteni.

Benedék Sándor.

Hanem beszélt helyette egy mellettem ülő duenna eleget. Elmondta, míg orrát kiállhatatlan tubákkal kényeszteté, még a nagyapja halálát is. Hagymailattól párfümmölt szavakból tudtam meg, hogy Nyiregyháza szerencsés szülővárosa lehetne, hogy Nyiregyháza idestova elhagyja Debreczen (no no!) hogy nincs olyan szép város Szalmadtól Pátróháig. Aztán kérdezte, hogy vajon diákok vagyunk-e? (láthatta a palaczkról!) Mert hát neki is volt az első urától (részes volt szegény, az isten nyugtassa meg!) egy fia, kukorizakapalaskor lesz egy esztendeje, hogy kirantották alóla a gyékényt, az is diák volt. Okos volt a lelkem nagyon. Ha az a fatum nem éri, hogy meghal, azólta tanító volna valahol. Hát mi tanítók leszünk-e?

Én nem, hanem ez a barátom igen — mutattam Imre pátrira, ki épen a közigazgatási reform felett vitaközött három szobozslai atyáival, kik a gyűlésre igyekeztek nemes H.-Böszörménybe.

Nagy volt a tűz mindkét részről. Esküdöztek az atyafiak pogányul, hogy debizony elviszik a kertileházat Debreczenbe, meg van már igérvé Thuri urnak, annyai az már, mintha a markukban volna. Imre pátri nem akarta azt himni, nincs olyan! Vannak még férfiak a Hajdu-kertiletben, kik készek — tintát önteni a közügyért! az ősi jogokért! Kari pajtás és az ő öregeje kontraktak erősen, s magam is, némi utógondolatokkal a szomorodni kezdő palaczkra, segítettem a pátrinak, mintha nem is én böszörményimerkuskodtam volna valaha a „Debreczeni Ellenőr“-ben a „Hajdu-megye s Debreczen“ mellett. Izzadtak az atyafiak a vitától, s hogy haragudtak egy kicsit gondolom —

LEVELEZÉS.

Mike Péres 1876 márt. 17.

T. szerkesztő ur!

„Ki jökor ad, kétszer ad.“ —

Kikre alkalmazható időszertűben a szentírásnak eme mondata, mint árviz karosult honfitársainkra; kiknek csakugyan gyors segélyre van szükségök borzasztó helyzetökben. — „Ki jökor ad, kétszer ad.“ — E szavakkal hivta fel a mikeszécsi egyház lelkipásztora hibeinek figyelmét, részvétét a duna hullámai közlül segélyért, kenyerért esdökre, — alig pár nap és 61 darab kenyér és 57 frt. gyült be közadakozás útján, mely összeg f. hó 15-én Pest megye alispáni hivatalának oly módóni kiosztás végett elküldetett, hogy belöle 37 forintot Kis-kun-Lacháza kapjon, a fentmaradt 20 frtot és 61 kenyeret pedig a segélyt legstírgősben igénylők javára fordítsa.

E tudositást azon reményben teszem, hogy talán egyébtűt is vízshangra fog találni, s az egyes községek, mi úgy hiszem meg fog történni, nem fogják bevárni a hivatalos felszólítást, hanem igyekezni fognak minélelőbb segélyt nyújtani a szerencsétlenség által oly kétségbeesztőleg sulytolt hazánkfiainak, Adja isten, hogy reményemben ne esalatozzam.

Sz. . . P. . .

Földes márt. 22. 1876.

T. szerkesztő nr!

Regi magyar közmondás: „elkéstünk mint a Szabolesiak“. Biharmegye minden községében megválasztatott az előjáróság, s csaknem mindenütt értelmes fiatalabb embereket választottak, nem hódolva a példabeszédnek „sorba megy mint a falusi bíróság“ azaz kor szerint egymás után.

Szabócs megyébe kebelezett Földes községben az előjárói választás még csak május 10-én fog megejtetni. A pártok ala-

mert midőn megállott a vonat kitérült a palaczk, egyik reményteljes biz. tag ur — tudtommal eszmadia — azon hatásos mondattal fejezte be cicerói érvelését:

Nem értenek ahoz maguk, hiszen még-csak diákok.

Na de ki gondolt volna most ilyen gorombaságokkal, ki haragudott volna azért, midőn János kocsis már ott káromkodik a váróterem előtt, s nagy gyönyörűséggel látszik nézni hol reánk, hol a felig sáros lovakra, s megalégedetlenségének bosszus baritonban ad kifejezést, midőn egy vizzé vált kántor is szegődött hozzánk.

— Nem érünk ma hazá

— Csak fel ne boritson kend.

János kocsis nem tartotta érdemesnek felelni e kocsikormányzói képességét dehonostáló kérelemre, hanem kezébe kapta a gyeplőt közzévágott a lovaknak s nem igen látszott törődni a kántor ur mormogásával, kinek szeme-szája tele lett sárral, hogy alig volt képes arezát a vendéglőig salonképes állapotba hozni, hol a rossz idő ellen egy-egy palaczk bural felfegyverkezve neki indultunk, fujva Nagy Imre diákindulóját a uagy utnak.

Nagy ut! esodálkoznék sok ember, ki ezen 2 mérföldnyi utat a geográphiából ismeri, hanem én újra ismétlem, hogy: nagy ut! Nagy ut, mert az idő tökéletes hit photográphiája annak, milyenben Petőfi „Vándor legénye“ utazik. Hogy az pedig nem valami kellemes, nagyon jól tudja mindenki, ki halotta valaha ezen költeményt itt, vagy ott eldeklamálni.

És ezen bosszankodni sem szokás. Mert hogy diákjárasra rossz időnek kell lenni az már olyan bizonyos, mint a deficit, vagy leg-

külnek, egy közmondás zóme a szavók, és jobbereket szerhire jár az os Lajos teti fel a tömerve az 6 lani tudjuk, sával szegénzetet segítgyunk gyözgazdag és s keny peldá pénzárnok ktl is ugy lasztás erede idején bővel

A bud dunán vannak akó moeski mennyiség mint hus Miskolczon gyek a viz Adorjani R rában elhagyva ma mindenfelé, nál minden márkon ma rengés volt lágyosmlyő zás volt és györgynapi megtartani an b őrv 24 és 25-é által irtt „jelent s 1 belügyminis tott ki a f

alább is esonnyal n szer volt j A diák me nem zugol tében, össz éjszakának zódó jégr

Igy szurok, mi szeme. a l a szél volt mely szive tünk, s da viszhangoz ember azt lelek szer

Hanc bor fogyot gyenbe ed jellemző n az füres ti quores“. K hogy — a szája.

Hát kezdte az jára kél a profitirozo társulat ta sorjában u fogyott a

— Az épen szem a dicsössé ható bizta érvényesit junk meg véleményl

kulnak, egyik része a polgároknak a fenti közmondásnak híve, a másik és nagyobb zöme a szavazóknak pedig, a korral haladók, és jobb akarataik, értelmes fiatal embereket szemelt ki, s készült választani. Mint híre jár az államkölesön pénztárnokból Boros Lajos derék pályavégzett egyént lépteti fel a többség. Boros Lajos urat, — ősmerve az ő szilárd jellemét — csak ajánlani tudjuk, s reméljük, hogy az ő befolyásával szegényebb sorsu polgártársaink helyzetén segítve leend, a mennyiben meg vagyunk győződve, miszerint részrehajlatlanul gazdag és szegény iránt egyformán előzeny példát mutató a megválasztandó pénztárnok ur mindazoknak, kik őt a nélkül is egy ősmerek községünkben. A választás eredményéről egyelőre majd annak idején bővebben; addig isten velünk!

K. E.

Különféle hírek.

A budapesti gőzszivattyúk melyek a dunán vannak felállítva naponként 760000 akó moecos vltet hajtanak a dunába; a mennyiség tehát az árvíz kezdete óta több mint huszonöt millió akóra megy. Miskolczon közveosorát rendeztek ottani hőlgyek a vízkárosultak javára. Debreczenben Adorjáni Ráthonyi Akos 42 éves korában elhunyt, fiatal özvegyet és 5 árvt ad mindenfélé, s Tokaynál, Szolnoknál mindenütt veszélyfel fenyeget. Kézmárkon ma egy hete éjjel igen erős földrengés volt, mely kétszer ismétlődött. Szilágysomlyón pedig a napokban nagy havazás volt és jég is esett. A debreczeni szentgyörgynapi orsz. vásár következőleg fog megtartatni: áprill 14—15 július 4 s 16-án b őrvásár 23-án sertésvásár. 24 és 25-én baromvásár. Szana Tamás által irrt „Két Kisfaludy“ című munka megjelent s 1 frt. 50 kr. bolti áron kapható. A belügyminiszterium szigorú rendeletet bocsátott ki a fegyverek, fegyveralkatrészek, lö-

alabb is egy szinten áll a zsidó karácsonnyal mikor még csupán egyetlen egyszer volt jó idő, hanem akkor is korela volt. A diák megszokta ezt már. Nem haragszik, nem zúgolódik, megnyugszik a sors végzetében, összehuzza köpenyét, szemébe néz az éjszakának, kacagja a pátri kalapján képződő jégréteget s versenyt dalol a széllal.

Igy tettünk mi is. Setét volt mint a szurok, mint Imre pátrink imádoztjának a szeme. A hó nem hullott, hanem szakadt, s a szél volt oly szives nyakunkba hordani, mely szivességért aztán mi szemébe nevetünk, s daloltunk piano és acsarkádo, hogy viszhangzott belé az erdő. Valami jámbor ember azt gondolt volna, hogy elkárhozott lelkek serege ordít.

Hanem ez minket nem zsenirozott. A bor fogyott, s kántor uram nem hagyta szegyenbe édes kollégáit, kikről azon igazán jellemző mondatot most is lehetett olvasni az üres üveg fenekéről „cantores amant liquores“. Kari pájtás kisit ivott, de sürtén, hogy — mint mondá — be ne fagyjon a szája.

Hát dalolj! biztatá Imre pátri s rákezde azon németből fordított jó nótát „Utjára két a vén diák“, melyet még Pesten profitirozott „róka“ (bizonyos haza fia s társulat tagja) korában. Aztán jött a többi sorjában mig kifogyott a bor. Es ezzel kifogyott a szusz, ki volt merítve a program.

— Fázom — ez volt a jelszó.

Az idő csakugyan nem tréfált. A szél épen szembe fújt, s lovaink kezdtek unni a dicsősséget, s ha János kocsis le nem írható biztatásai nem segítének, aligha nem érvényesítik azon szándékukat, hogy álljunk meg pihenni! Maga János kocsis is e véleményben volt. A csöszháznál meg kell

szerek szállítása tárgyában. A fővárosban megürült hóhé állomásra öten pályáznak, egy azok közül úgy ajánlja magát mint maga vidéken szakember? Van tehát concurrentia. Szarvason a rendőrség sajátságos rendeletet hozott, ugyanis megtiltotta a kormárosoknak 40 frt büntetés terhe alatt helyiségekben diák vendéget elfogadni, — csak aztán meg lehessen a diákat más halandótól különböztetni? Gyulán bizonyos Vladár féle hordozható koporsó fürdő nagy keresetnek örvend. Aradon egy hentesmester üzletében nagy mennyiségű „trichin“es húst fedezett fel az orvosi rendőrség. Király őfelsége a nagybányai „növegylet“-nek 300 frtot adományozott. Az iskolai takarékpénztárak meghonosítása ügyében Korizmus László elnöklele alatt érteket tartatott.

Heti hírek.

+ Henczida már kezd szabadulni veszélyes vendégtől a vízártól, azonban a vízborította földek anyira beiszapolódtak, hogy használatuk nem rövid időn leend várható.

— Az élesdi hidat a Kőrös zserősen megrongálta, s a hidat elszakította.

* Székelyhidon a környék előkelő hőlgyei közveosorát rendeztek tegnap a vendéglő nagy termében, táncmulatsággal egybekötve, a fővárosi árvízkarosultak javára; mely alkalommal a felszolgálat következő hőlgyek teljesítették: Fényes Endrének, Lestyán Adorjáné, Horváth Józsefné, ifj. Penkert M.-né, Pataki Ferencné, Papp Jánosné, Oláh Istvánné, Szabó Erzsike (Margitáról) Kökényessy Gabriella (Monospetri-ről) Vásárhelyi Aranka és Berta, (Köbölkut-ról) Darvai Erzsike (Jankáról) Fráter Anna (Érsemlyénből) Galambos Wachsmann, Vay nővérek, Bíró Róza, Türmenstein Berta, Kreznovsky Emma, Garán Mari, Benyoszy Amália (Székelyhidról). Nálunk is volt már szó ilyféléről, azonban „a mi halad még nem marad“ s ha hőlgyeink közakarattal óhajtnák, lehetne rövid időn itt is rendezni.

— Szabó Antí szüntársulata mint hal-

hálni, tovább menni nem lehet. Nem bírja ki a jószág.

Na köszönjük szépen. Arcunk kezdett a borezethez idomulni. Itt hálni a csöszháznál, az erdő közepén. ebben a kutyának való időben, s elszalasztani azt a boldog estvét, melyre otthon oly epedve várnak. Édes anyánk süti azolta a hurskát, májast nem is tesz, mert azt nem szereti „a lellem“, a turós béles is ott sül a lehrben, lesi is kis hugom, hogy meg ne éjjen, mert hát nagy szegény volna az; édes apám a jobbik dohánnyól tesz a szitába, s őcsém épen most tölti a pinceében a nagyobbik őrost jóféle karczossal. Es ez most mind hiába! A húrka és turós béles helyett jó ha kapunk fekete kenyeret, a karczos helyett lesz jó hideg víz, pedig abból kaptunk már eleget — kívül, a jó szűz dohány helyett rághatjuk a körmünket, csak már legalább le ne vágtam volna épen tegnap! Gyönyört kilátások. Imre pátri a kerékhez verte az üres tüvegeket, hajdani dicsőségünk jelképeit, Kari pájtás öregje pedig öreghez nem illő fiatal káromkodással hivta segítségül az ördögöt.

Es az ördög segített, elrontotta János kocsis tervét. A csöszházhoz eljutottunk ugyan, meg is hálhattunk volna (ha tetszik kint ha tetszik, az istállóban, a mint a t. csösz ur vendégzereteté bementatá), hanem a lovak nem fértek, tele volt az istálló. Már pedig azt mondá János kocsis „első a lú, azután az ember“. Ezen okoskodás helyességét el kellett ismernünk, s visszaeviczkeltünk a hóval borított bérkába.

Haaem a jókedvnek vége volt. Fázunk. Imre pátri — ki őt inget vett magára s ezzel alkalmat adott azon malitiosus észrevétele, hogy talán mind rávette? —

juk szomorú napokat él T. sz. miklóson. — Bácskáról pedig még folytonosan gyöngékedik. Sajnálattal veszünk tudomásul.

§ Dolinay Gyula jeles Lányok lapja napról napra érdekesebb tartalommal és sok képpel jelenik meg. Legutóbbi száma következő tartalommal bír: 1. Március 15-én. Költemény, Ilyés Balinttól. 2. Bajvirág. Tündérrége Jósika Miklós után. 3. Egy kis mádról. Költ. w. Rajka Teréztől. 4. A kis gazdaszony. (Képpel.) 5. Levél egy vidéki lányhoz. Dr. Toltól. 6. Margit szorgalma. Költ. Franciából ford. Gáspár Imre. 7. Drága kincsek. Közl. Cserna Mihály. 8. A nagy mama és unokája. (Képpel.) 9. Kedves ezérségére! (Népszokásokból.) 10. A kis lusta. (Képpel.) 11. Az emberek vétkeiről. Aesopus meséje. K. Nagy S.-tól. 12. Az ifjúságról — az ifjúságnak, Almóttól. 13. Elefant adomák (2 Képpel.) 14. A kis leány és gyufái. Andersen után: Györfy Márta. 15. Csevegés Arnoldtól. 16. Jegyzetek a gazdaszonykodás és háztartás köréből. 17. Mindenféle. 18. Szerk. mond, számrejtvények.

— Püspökiben a szegény tanulók segélyezésére f hó 24-én bált rendeztek a tárosház nagy termében.

* A husmérő egylet városunkba megalakult, de az óta halgat, — jó volna talán már határozottabb lépést is tenni ez ügyben, mert a hosszas vajudas redésen nyakát szegi a legszebb cél kivételének is. Előre tehát uraim!

— A debreczeni takarékpénztár ez idén 35 o. é. frt osztalékat fizet részvényenként.

§ A „sárréti jótékony növegylet“ kormányzó választmánya, ma délelőtt ülést tart, s több az egylet működésére beható fontos tárgy képezi napirendjét.

+ A polgári kör közgyűlése pedig ápr. 2-án fog a délutáni órákban megtartatni a körhelyiségén, a midőn a gyűlés egyik főtárgya az ujonnan kidolgozott alapszabályok megvitatása leend. A fáma azt is bírli, hogy az egylet jelenlegi köztisztelőben álló elnöke állásáról bokros hivatalos elfoglaltsága miatt lemondani készül? Mi nem szeretjük hinni, hogy ez valósuljon, sőt a körérde-

próbált ugyan még egy bus keservet, kántor uram is bele mordult, és a „Csendes éj van“ áriájához kontrázott a „Perelj uram! perlóiddel“ zengzetes dallanivaival, hanem nem ért az már semmit. Hiába, fázunk. Ez ellen pedig nem segített sem dal, sem ének, sem szivar. csupán a meleg segített volna — az pedig nem volt!

Az éj sötétebb lett, s kialudt utolsó szivarunk. A szél nem hagyott fel ördögi zenejével, az erdő zugott, a hó csövel garnirozva kezdett nyakunkba hullani, s az ut gödrös, rázós lett, mintha csak Krisztus és a vargát akarta volna produkálni. János kocsis is felhagyott a füttyöléssel, s csak néha zavará egyegy elszalasztott káromkodással, a lovak lábainak ütemre menő loocsanasát.

Es e mélységes hallgatás közt, fázza, dideregve, vaczogó fogakkal eszembe jutott, hogyha én hallgatok reá, kit egy esőkolnivaló philosopháló ajak hiába rágalmaz az én Desdemónámmak, most ott ülnek a meleg kályha mellett, közelében, kedves szavára figyelve. Ez oly gondolat, mely elfeledtet erdőt, szelet, hideget, éjszakát, s csak akkor lebben el, midőn nagyot zökken a szerk, János kocsis kldörzsöli szeméből az álomot, s egyet dörmög.

— Itthon vagyunk

Itt kívül még ér a hideg, esik reánk a hó, setét van — belül világít a családi tűzhely fénye, anyám mosolya, kis testvérem csevegő ajaka, a terített asztal, a karczos, a jó szűz dohány. Es aztán feledve az éj, az ut, hideg, törődés; a pohárban csak az marad mi édes. Itthon vagyunk.

Suhogó.

ben elhátunk kell, hogy ily férfi álljon jövőben és annak élén, — mindazáltal ha a nem vélt eset mégis bekövetkeznék, az egy-let tagjaitól független hathatós befolyással a szeretett előzőköt továbbra is addigi állásában megmaradásra reabírni. Ohajtjuk ugy lgyen!

+ **Horváth Sándor** a városunkból nem rég elköltözött polgar és szabó mester meg-uvánu sok küzdelemmel teljes életét Debre-zenben a mult hcten felakasztotta magát. Pénzavar okozta valószínűleg a szerenesét-ten borzasztó tettét.

— **A város által** convertált 19000 frtos kölesönre az engedély az „első hazai takarékpénztártól“ a napokban megérkezett. Le-z tehát pénz s elvégre lehet a városbáz környekét rendbe hozni, — a mi már nagyon is kívánatos:

* **Zöbel Lipót** köztisztviselőben álló N-ra i ker. postagazgató urat hivatalosko-

dásának 25 éves jubilauma alkalmából a N.-várad i öszves posta hivatalnok i kar, az adó, keresk. esarnok, távirda hivatal a tiszai vasut, a Nyíregyházi, Debreceni, Szathmári és Aradi postahivatalok, a „Bihar“ és „Szabadság“ lapok képviselői tisztelték meg, mely alkalommal **Abonyi Imre** felügyelő tartott jól átgondolt szép beszédet, s díszal-bumot nyújtott át, — a postagazgató ur meghatottan válaszolt, s meleg szavakban köszönte meg a kitüntést. Este az „Apolló“-ban ért véget e nevezetes nap, mely egye-dül a szeretet és tisztelet élénk kinyomatát hordta magán a buzgó tisztviselő és szerető hivatali főnök iránt.

Piaczi árak.

B.-Ujfalu. március 23. Tiszta buza (Hectoliter) 5 65. Kétszeres 3 frt. 85 kr,

rozs 3 ft. 85 kr, árpa 2 ft. 75 kr. kukuri-
cza 2 ft. 80 kr. zab 2 ft. 60 kr. Köles 2 ft
87k 100 kilogramm szalonna 71 ft. 50 1 kilogr.
szalonna 71 kr. 100 Kl. só 13 ft. egy kilogram.
só 13 kr. egy liter köleskása 7 kr, egy li-
ter disznózsír 70 kr, egy liter szesz 42
kr. egy liter borsó 7 kr. egy liter lenese 10
kr, egy liter paszuj 8 kr. 100 kilogram fi-
nom lángliszt 26 ft. kr, 100 klgr. szem-
lyelisz 23 frt. kr. 100 klgr. kenyérlisz 14
ft. kr, egy liter paszuj 8 kr. 100 klgr. disznó-
zsír 70 kr, egy liter disznózsír 48 kr, egy
klgr. marhahús 36 kr. egy klgr. fagyú
gyertya 70 kr. egy klgr. lámpa olaj 64 kr,
100 klgr. szalma 1 ft. kr. egy adag Zsupszal-
ma 6 kr. mezei munkabér saját kenyeren
50 kr. a gazda kenyeren 30 kr.

HIRDETÉSEK.

Csász. kir. osztr. szabadalommal
és
porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Beringuier fü-gyökér-olaja, a haj és szakál sűrítésére.
és fentartására. 1 üveg ára 1 ft.

Dr. Koch növényezukorkái, ismert jelességű háziszser, hűtés
rekedtség, nyálkásodás és torokkarezolásnál [stb. 70 és 35 kros
eredeti dobozokban.

Dr. Borchardt illatos növény-szappana, testbőr szépítésére és
jobbítására. elismert hatékonyságú minden bőrkiütések nél, eredeti
csomagozásokban bepecsételve 42 kr.

Dr. Beringuier növény hajfestőszere, valódián fest fekete, barna
és szöke színre; teljesen fölszerelve kefével és csészével 5 ft.

Dr. Lindes tanár növényi rüdaes-kenőese a haj fényét és
ruganyosságát fokozza egyszersmind az oldalhaj összetartására is
alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Dr. Hartung chinahéj-olaj. A haj növelése és szépítésére peesé-
telt és poharban bélyegezett üvegekben ára 85 kr.

Balzsamos olajbogyó-szappan a bőr finomsága és puhasá-
gára éltető és tartós befolyása által tünik ki; 35 kros csomagokban.

Dr. Suin de Boutemard zamatos fogszappana a fogak és a
foghy épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiz-
tosabb szer; 1/1 és 1/2 csomagkákban 70 és 35 kr.

Dr. Beringuier zamatos koronaszesse, értékes illat- és mo-
sóvíz, mely az életszerveket erősíti és üditi: eredeti palackokban
1 ft 25 kr. és 75 kr.

Léder festvérek balzsamos földi-dióolaj szappan, darabja
25 kr. 4 drb 1 csomagban 80 kr. Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőese, a hajnövés felköltésére és fel-
élesztésére, bepecsételt és üvegekben bélyegzett téglékben 85 kr.

Gyógyszeres Benzoe-szappan, legfinomabb mosdószappan,
ugyanazon eredménynyel bir, mint a Benzoe-tinctura; ára csoma-
gonkként 40 kr.

Egyedüli elárusítás fent kiteft árak mellett: **B.-Ujfaluban** a
Gr. Széchenyihez címzett gyógyszerárban mint biz. raktárban.
Budapestben Török József, **Böszörmény** Lányi M. **Debreczen** Csa-
nak J., **Berghoffer** J. **Geréby** F., **Dr. Rothschnack** V. E., **Kecs-
kemét** Milhofer J., **Miskolcz** Pasterner F., **Mahr** F., **Nagy-Károly**
Schöberl C. **N.-Varad** Janky Perlits L., **Pozsony** Heinrici F.
Keszler J. **gyógysz.**, **Grossmann** A. F., **Fischer** J. **utódoi**, **Szat-
már** Jakó M., **Szeged** Kovács A., **Baresay** Károly **gyógysz.**
Nagyban vásárlóknak ismét eladásra illő százalék biztosít-
tatik, hármely biz. raktár által.

Hamisítások ellen különösen óvást teszünk.

6—12 **RAYMOND és TÁRSA,**
vegyészek s szabadalom tulajdonosok Berlinben.

Gyógyszerész

gyakornokul

felvétetik egy szelid magaviseletű s IV—VI latin osztályt
jó sikerrel végzett ifju **B.-Ujfaluban** a gyógyszerárban.

Berettyó-Ujfalu, 1876. Nyomatja Goldstein Mór budapesti nyomdájának főktelepe.

Gőzmalom megnyitás.

E lap szerkesztője és társának **B.-Ujfaluban** a
vasuti indóházhoz vezető országútfélen saját telkén eső
ujjonnan épült s két pár **francia köre** berendezett

gőzmalma

f. hó 5-én megnyitattván ugy a helybeli mint vidéki t.
közönség rendelkezésére hetenként **hétfőn, csütörtökön**
és **szombaton**, szükség esetén szakadatlanul is működés-
ben áll. 1/10 vám és 50 Kilogrammonként (2 véka,
vagyis 1 v. mázsa :) 4 kr. örlési díj mellett a legpon-
tosabb kiszolgalat, s a legjobb minőségű liszt készí-
tése biztosítottatik. (5—3)

Bólt megnyitási jelentés.

FELDMANN IGNÁTZ

B.-Ujfaluban,

Tisztelettel tudatja ugy a helybeli mint
vidéki t. közönséggel, hogy személyesen Bécs,
Brünn és Budapestben bevásárolván, egy dusan
berendezett rőtös üzletet nyitott a **városház**
alatt levő bolthelyiségében, hol mindennemű
vászon, gyapju, női ruhaszövetek, kendők,
creton, batist, perkail, stb. közönséges és
finom **csipkék**, nemkülönbén **selyem, fehérnemű,**
függöny, asztalterítékek, szőnyegek, czérna és
pamut árukból nagy választéku raktárt tartand;
— egyszersmind **finom gläce** és **czérna** ke-
ztyükből, valamint **brünni nő topánokból** a leg-
jobb minőségű áruval szolgálhat.

Vászonneműek debreczeni és budapesti árak szerint
áruatnak.

Midőn a n. é. közönség érdekében sem
fáradtságot sem költséget nem kíméltem, hogy
a legkényesebb kívánalmaknak is rendezett üz-
letemben megfelelhessenek, kegyes pártfogásért
tisztelttel eszedem!

FELDMANN IGNÁ CZ.
kereskedő.

2—4

1876. I

Előfő

Egész évre
Fél évre
Negyed évr
Egyes szám
Községekne
tónak egé
Jött elő
Szerkesztő
tal: Főntoz
va az előfize
kéziratok

Elő

a „S
negyedére
jüik eddig
megrendel
— hogy e
sziveskedj
által zava
Előfő
ben posta
számu pé
ről még s

Az ipariü

Ki n
riüt, kivá
főleg az
mesterség
szerint f
sőt némel
letöket e
magukat
adják.

Gya
kezdő ipa
tott töké
rának na
vévén an
gét kellő
remények
péncz pótl
tetni, s e
peni ken
Hogy ez
rosnak r
nyedetlen
tás elhan
gazdagod
delem so
szomorua
ségtelenü
zilált te
kezdemé
ros ebbő